

Publicerad 2021-04-21 21:18 av KPJ Sundquist

25 september 2020

Fridöd dikt

En osynlig dikt

flyr när jag försöker fånga,
den bultar och viskar inifrån
men vilar inte väl i språkets bur.

Den svävar utan vingar,
flyger utan fjädrar.

I vårt inre träd visslar den kvitter
som vi kväver i översatta kråkor,
dränker dimmigt i offentligt öga.

Tecken som uppstoppas
djuret i buren,
trots att hjärtat slår
en tidlös rytm.

Lyssna.

Håll örat inåt och se
hur du flyger fritt,
men näven fångar luft
att blåsa andra.

Tråden är klippt och virar
ändligheten i samma knut.
Lös den och ändan når begynnelsen,
väv den i våra tankars trådar
till en enhetlig matta.

En osynlig dikt
är en synlig dikt
i tankens vrånga vrå,
det är hjärnmassans pappersmassa
från det verkligt osynliga verket
undanrotat under rötter av världens träd.

Nedgrävt i tidens grav

gröpar våra sinnen fram
minnen av en bläckruna
på en blank barkstam.

Mättade metaforer,
pappstammar förmultnar,
det bultar
inte längre
lika klart.

Allting faller.

Diktens osynliga svall äts upp
av jordens inre törst
efter jagets djupaste rotvälta,
bergets råa härdsvälta
rinner likt flodens fors hem igen.

Allting faller när tanken tröstar
hjärtats törst på ordlösheten,
med ordslöshetens,
falska vishetens,
vida cell.

När allting når sin inre kärna
är orden döda,
vi immuna
mot språkets gåvogift.

Våldet mot örat
upphör att uppröra
den som ser
genom blinda blida ögon,
inget hör med sina öron;

Tystnadens sanna språk.

Den osynliga dimman
diktar sig själv i drömmen,
dikten spricker i själsömmen
och blöder ut i sann anda.

Dikten dör
när den som aldrig fanns
slutar läsa ristat språk
på själens baksida.

Dikten dör men flyger fritt,
ordlöst ordfritt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KPJ Sundquist med Poeter.se id #209569 innehar upphovsrätten